

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2032	Κοίμησις Θεοτόκου (Λκ. 10,38-42· 11,27-28) Τρίτη 15 Αὐγούστου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Νὰ σταματήση ἡ ἀσέβεια

«Τίς αὐτὴ ἡ ἀναβαίνουσα...; Τίς αὐτὴ ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμένοι;» (ᾠσμ. 3,6· 6,10)

Ἐορτὴ καὶ πανηγυρις μεγάλη, ἀγαπητοί μου, σήμερα. Λαὸς πολὺς συρρέει στοὺς ναοὺς τῆς Ὁρθοδοξίας, γιὰ νὰ ἐορτάση καὶ νὰ πανηγυρίση τὸ γεγονός. Τιμᾶται πρόσωπο ἱερό. Καὶ τὸ πρόσωπο ποὺ τιμᾶται σήμερα εἶνε ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος.

Ἡ Παναγία γιὰ ἐμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους ἔχει τελειῶς ἰδιαίτερη θέσι· μέσα στὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία τιμᾶται μετὰ τὸν Θεό. Ὅποιος μπαίνει στὸν ὀρθόδοξο ναό, τὴν ὥρα ποὺ πατάει τὸ κατώφλι βρίσκεται στὰ οὐράνια. Ἐκεῖ, στὸν οὐρανό, νοητὸς ἥλιος εἶνε ὁ Κύριος, σελήνη ἡ Παναγία, ἀστέρια οἱ ἅγιοι καὶ οἱ πατέρες.

Τί εἶνε ἡ Παναγία γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία; Εἶνε ἡ γυναίκα τῆς ὁποίας ὁ Υἱὸς ἔθραυσε τὴν κεφαλὴ τοῦ δράκοντος κατὰ τὸ πρωτευαγγέλιο (βλ. Γέν. 3,15), εἶνε ἡ κλίμαξ ποὺ εἶδε ὁ Ἰακώβ νὰ ἐνώνη γῆ καὶ οὐρανό (βλ. ἔ.ἀ. 28,10-22), εἶνε ὁ «πόκος» τοῦ μαλλιῦ ποὺ εἶδε ὁ Γεδεὼν ἄλλοτε νὰ μένη δροσερὸς καὶ ἄλλοτε στεγνός (βλ. Κριτ. 6,36-40), εἶνε ἡ πύλη ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ εἰσέλθῃ μόνο ὁ Κύριος καὶ ποὺ κατὰ τὸν προφήτη Ἰεζεκιήλ θὰ μείνη γιὰ πάντα «κεκλεισμένη» (Ἰεζ. 44,1-3), εἶνε.... Πλήθος οἱ προφητικὲς εἰκόνες. Ὁ Σολομὼν στὸ ᾠσμα ἁσμάτων ἔχει τὴν εἰκόνα τῆς σελήνης ποὺ ἀνεβαίνει στὸν οὐρανό (βλ. ᾠσμ. 3,6· 6,10) ἂν εἶνε ὡραία ἡ σελήνη, πόσο μᾶλλον ἡ Παναγία!

Μοναδικὴ πράγματι ἡ θέσι καὶ ἡ τιμὴ της. Γι' αὐτὸ πολλὲς εἶνε καὶ οἱ ἐορτές της μέσα στὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔτος· στίς 8 Σεπτεμβρίου τιμᾶται ἡ γέννησί της, στίς 21 Νοεμβρίου τὰ εἰσοδία της στὸ ναό, στίς 25 Μαρτίου ὁ εὐαγγελισμὸς της, στίς 26 Δεκεμβρίου ἡ σύναξις της. Καὶ σήμερα ἐορτάζουμε τὸ τέλος τοῦ ἐπιγείου βίου της, τὴν ἐξοδο τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τὸν κόσμος, τὴν κοίμησί της.

***

Τί διδάσκει ἡ Ἐκκλησία γιὰ τὴν κοίμησι τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου καὶ τί θὰ διδαχθοῦμε ἐμεῖς; Ἡ ἁγία Γραφή δὲν λέει κάτι γιὰ τὴν κοίμησι τῆς Παναγίας. Αὐτὰ ποὺ ἐορτάζουμε σήμερα καὶ αὐτὰ ποὺ ψάλλουμε ἀπὸ ποῦ τὰ ἔχουμε; Μεγάλο ζήτημα. Ὅ,τι γνωρίζουμε γιὰ τὴν κοίμησι τῆς Θεοτόκου τὸ ἔχουμε ἀπὸ τὴν ἱερὰ παράδοσι.

Ἐμεῖς δὲν εἴμαστε σὰν τοὺς προτεστάντες, ποὺ δέχονται μόνο τὴ Γραφή· ἐμεῖς μαζὶ μὲ τὴν ἁγία Γραφή δεχόμαστε καὶ τὴν ἱερὰ παράδοσι. Πολλὰ πράγματα μέσα στὴν Ἐκκλησία τὰ ἔχουμε ἀπὸ τὴν ἱερὰ παράδοσι. Ἀπὸ τὴν ἱερὰ παράδοσι μάθαμε π.χ. τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς νὰ στρεφώμεθα πρὸς τὴν ἀνατολή, νὰ κάνουμε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, νὰ δεχώμαστε τὰ συγκεκριμένα 27 βιβλία ὡς τὰ μόνα κανονικὰ τῆς Καινῆς Διαθήκης κ.λπ..

Γιὰ τὴν κοίμησι τῆς Παναγίας τί διηγεῖται ἡ παράδοσις; Μετὰ τὴν ἀνάστασι καὶ τὴν ἀνάληψι τοῦ Κυρίου ἡ Παναγία ἔμεινε στὴ φροντίδα τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. Κατοικοῦσε σὲ ἓνα ταπεινὸ καλυβάκι καὶ κάθε βράδυ συνήθιζε νὰ κάνῃ ἓνα περίπατο. Ποῦ; Στὴ Γεθησημανῆ, στίς ἐλιές. Ὅταν λοιπὸν ἔφθασε τὸ τέλος της, τὴν εἰδοποίησε ὁ Θεὸς δι' ἀγγέλου. Ὅπως τότε στὴν ἀρχὴ «ἄγγελος πρωτοστάτης» (Ἀκάθ. ὕμν. Α) τῆς ἔφερε τὸ μήνυμα ὅτι θὰ γεννήσῃ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καὶ τώρα ἄγγελος ἦρθε νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ γιὰ τὴν ἀναχώρησι. Τότε ὁ ἄγγελος κρατοῦσε κρίνο, σύμβολο τῆς ἀγνότητος· τώρα ὁ ἄγγελος δὲν κρατοῦσε κρίνο, ἀλλὰ κρατοῦσε φοίνικα, σύμβολο τῆς νίκης. Καὶ τῆς εἶπε· Μετὰ ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες θὰ ἀναχωρήσῃς.

Ἡ προειδοποίησις εἶνε ἔνδειξις τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ. Σὲ ἁγίους ἀνθρώπους ὁ Θεὸς στέλνει προειδοποίησι. Ὁ ἱερός Χρυσόστο-

μος π.χ. δὲν πέθανε στὸ θρόνο του, ἀλλὰ πέθανε στὴν ἔρημο. Τὴν παραμονὴ ὅμως τῆς ἐξόδου τοῦ εἶδε σὲ ὄραμα τὸν ἅγιο τῆς ἐπομένης ἡμέρας, τὸν μάρτυρα Βασιλίσκο, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε· «*Θάρσει, ἀδελφέ Ἰωάννη, αὐριο θὰ εἴμεθα μαζί*». Οἱ ἅγιοι ἔχουν σημάδια, καταλαβαίνουν ὅτι πλησιάζει τὸ τέλος, καὶ ἐτοιμάζονται.

Τώρα στὴ νεώτερη ἐποχὴ, γιὰ τιμωρία μας, παρουσιάστηκε καὶ ὁ **αἰφνίδιος θάνατος**. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία μας εὐχεται καὶ «*ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ... αἰφνιδίου θανάτου*» (ἀρτοκλ.). Εἶνε κακὸ ὁ αἰφνίδιος θάνατος, εἶνε κεραυνὸς ἐν αἰθρία, μεγάλη συμφορά. Γιατί; Διότι δὲν προλαβαίνεις νὰ πῆς «*Μνήσθητί μου, Κύριε...*» (Λουκ. 23,42).

Πῶς λοιπὸν ἡ Παναγία ἄκουσε τὴν εἰδησιὸν ὅτι θὰ πεθάνη; Σήμερα –κακῶς– χτυπᾶνε ξύλο· τὸν φοβόμαστε τὸ θάνατο, γιατί εἴμαστε ἀμαρτωλοί. Ἀλλὰ ἡ Παναγία, ποῦ ἦταν τὸ κατ' ἐξοχὴν «*σκεῦος ἐκλογῆς*» (πρβλ. Πράξ. 9,15), **δέχθηκε τὴν εἰδησιὴν μὲ χαρὰ**. Ὅπως μιὰ μάνα ποῦ πάει στὴν πόλι ὅπου τὸ παιδί της ἔχει ἀξίωμα πηγαίνει μὲ χαρὰ, ἔτσι καὶ ἡ Παναγία· πῆγαινε στὸν οὐρανό, ὅπου βασιλεύει ὁ Υἱός της.

Γενικά, γιὰ τὸν πιστὸ **ὁ θάνατος δὲν εἶνε τρομερός**. Γι' αὐτὸ στὰ παλιὰ τὰ χρόνια ὁ τόπος ὅπου θάβονται οἱ νεκροὶ λεγόταν «*κοιμητήριον*», ὄχι «*νεκροταφεῖον*» καὶ στὶς ἐπιγραφὰς τῶν τάφων δὲν ἔγραφαν «*Ἀπέθανε*», ἀλλὰ «*ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ*». Ὁ ὕπνος, λέει ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, εἶνε ἕνας μικρὸς θάνατος, καὶ ὁ θάνατος ἕνας μεγάλος ὕπνος.

Στὸ διάστημα λοιπὸν τῶν τριῶν ἡμερῶν, ποῦ τῆς ἀπέμεναν νὰ ζήσει στὴ γῆ, ἡ Παναγία μία σκέψι εἶχε· πῶς θὰ προετοιμάσει τὸν ἑαυτό της. Γι' αὐτὸ μοίρασε ὅ,τι εἶχε στοὺς φτωχοὺς. Γιατί τὸ καλύτερο διαβατήριον γιὰ τὸ ταξίδι στὸν ἄλλο κόσμον εἶνε ἡ **ἐλεημοσύνη**. Ἐλεημοσύνη βέβαια ὄχι ἀπὸ τὰ κλεμμένα, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν τίμια δουλειὰ καὶ τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου· ἐλεημοσύνη ὄχι ψίχουλα, ἀλλὰ γενναία εἰσφορά· ἐλεημοσύνη ὄχι μετὰ θάνατον, ἀλλὰ τώρα ἐν ζωῇ. Ἔτσι καὶ ὁ καθένας μας ὅπως ἡ Παναγία νὰ κάνη τὸ καλὸ στὸν κόσμον.

Διδακτικὸς ἀκόμη εἶνε καὶ ὁ **τρόπος ποῦ ἐγίνε ἡ κηδεῖα** τῆς Θεοτόκου. Μήπως φαντάζεστε ὅτι εἶχε τρομπέττες καὶ κόσμον πολὺ; Ἡ κηδεῖα τῆς ἦταν κηδεῖα μιᾶς φτωχιάς γυναίκας, ἀλλὰ εἶχε ἕνα μεγαλεῖο ἀφάνταστο. Τὴν συνώδευαν ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι. «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» ἔφθασαν (ἐξαποστειλ.). Μὲ ἀσύρματο πνευματικὸ εἰδοποιήθηκαν καὶ ἦρθαν σὰν ἀετοί. Καὶ οἱ φτωχοὶ ποῦ εἶχε βοηθή-

σει, καὶ οἱ ἀπόστολοι ποῦ ἦρθαν ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, καὶ οἱ ἄγγελοι ποῦ κατέβηκαν ἀπὸ τὰ οὐράνια, ὅλοι μαζί ἔψαλαν.

Συνέβη ὅμως κατὰ τὴν κηδεῖα καὶ ἕνα θλιβερὸ γεγονός. Ἐνας **Ἑβραῖος** ἄρχισε νὰ τὴν ὑβρίζει. Πλησίασε δὲ τὸ σκῆνωμα καὶ ἄπλωσε τὰ χέρια του νὰ τὸ ἀνατρέψει. Ἀλλὰ μέχρι ἐκεῖ ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ἀσέβειά του. Μόλις πῆγε ν' ἀπλώσει τὰ βέβηλα χέρια του, ἕνα κρὰκ ἀκούστηκε καὶ ἄγγελος τοῦ ἔκοψε τὰ χέρια. Ἄν πάτε στὸ Ἅγιο Ὄρος, θὰ τὸ δῆτε αὐτὸ νὰ εἰκονίζεται.

* * *

Ἀλλὰ ἐγώ, ἀδελφοί μου, ἔχω λύπη, μιὰ λύπη καίει τὴν καρδιά μου. Διότι τὴν ἀσέβεια, ποῦ πῆγε νὰ κάνη ὁ Ἑβραῖος μιὰ φορά, τὴν ἐπαναλαμβάνουμε ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι τώρα ἀμέτρητες φορές. 8.000 περίπου χωριὰ ἔχει ἡ Ἑλλάδα· δεῖτε μου ἕνα, στὸ ὁποῖο νὰ μὴν ἀκούγεται ἡ **βλαστήμια** κατὰ τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου. Παντοῦ, ἀκόμη καὶ πάνω στὰ ἀεροπλάνα βλαστημοῦν. Καὶ αὐτὰ ποῦ; Στὴν ἁγιασμένη Ἑλλάδα! Πρὶν 200 χρόνια ἐδῶ κατοικοῦσαν ἁγιασμένες ψυχές. Οὔτε ἕνας Ἕλληνας δὲν βλαστημοῦσε. Γι' αὐτὸ ἔπειτα μᾶς τιμώρησε ὁ Θεός. Δύο ἔθνη ἦταν τὰ πιὸ βλάστημα, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἑλλάδα. Ἀλλὰ στὴν Ἰταλία ὁ πάπας καὶ ἡ κυβερνήτες ἀπαγόρευαν τὴ βλαστήμια, καὶ μείναμε τώρα μόνο ἐμεῖς. Ποῦ εἶνε ἡ εὐλάβεια καὶ ὁ σεβασμὸς μας στὴν ὑπεραγία Θεοτόκο; Δὲν εἴμαστε ἀναρχικοί, ἀλλὰ θὰ πῶ τοῦτο· ἄς τολμήσῃ κάποιος νὰ πῆ κακὸ λόγο γιὰ τοὺς ἄρχοντες μας. Καὶ τί εἶνε οἱ ἄρχοντες μας μπροστὰ στὴν Παναγία μας· ἕνα μηδέν. Δὲν εἴμαστε χριστιανικὸ κράτος· χρειάζεται ἔμπρακτη πίστι στὸ Θεὸ καὶ τὴν Παναγία μητέρα του. Διότι σὰς προειδοποιῶ, θὰ ἔρθῃ τιμωρία. Μακροθυμεῖ ὁ Θεός· ἂν θέλῃ, μπορεῖ νὰ μᾶς τιμωρήσῃ. Τὸ δαχτυλάκι της νὰ κουνήσει ἡ Παναγία, θὰ φουσκώσει ἡ θάλασσα, οἱ πέτρες θὰ γίνουν φίδια.

Ἀδελφοί μου, ἡ Παναγία παρακαλεῖ· ἂν εἴστε Χριστιανοί, ἂν εἴστε πιστοὶ στὸ Θεό, ἂν συγκινήσθε, σταματήστε νὰ βλαστημάτε, καὶ μὴν ἀφήνετε κανένα στόμα νὰ βλαστημῇ τὴν Παναγία. Ἄν ἀκουστῇ κανεὶς νὰ βλαστημῇ, ἔχεις χέρι; χτύπα τὸ βλάστημο. Χέρι, ποῦ θὰ χτυπήσῃ βλάστημο, θὰ ἁγιάσῃ. **Νὰ πάψῃ** ἐπὶ τέλους ἡ βλαστήμια, αὐτὴ ἡ μεγάλη ἀσέβεια.

Εὐχομαι στὸ Θεό, ἡ πατρίδα μας νὰ γίνῃ **μιὰ κιθάρα** ποῦ θὰ ψάλλῃ γιὰ τὸν Κύριον· «*Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας*» (Δαν. προσ. τριῶν παιδ.)· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**